

ΑΙΝΟΣ ΕΩΘΙΝΟΣ

Μελωδ. Bellini (Sorge o padre), B, ἀρ. 2

Ὅταν νέα ἡμέρ' ἀνατέλλῃ
καὶ φαιδρὰ ἐξυπνᾷ ὅλ' ἡ φύσις,
κ' ἡ ψυχὴ ἐξυπνῶσα ἐπίσης,
προσευχὴν πρὸς τὸν πλάστην της στέλλει.

Ἐν ᾧ ὕπνος βαθὺς μὲ κατεῖχε,
ἀδελφὸς καὶ εἰκὼν τοῦ θανάτου,
ἐπ' ἐμοῦ εὐμενῶς τίς προσεῖχε;
τίς ἐξέτεινε χεῖρα προστάτου;

Ὁ Θεὸς, ὅστις χάριτος πλήρη
ἀνεκτίμητα μ' ἔδωκε δῶρα,
τὴν ζωὴν μου, ὑπνώττοντος τώρα,
ὁ Θεὸς ἀγρυπνῶν διετῆρει.

Ἀπ' εὐγνώμονα δέξαι καρδίαν
εὐλογίας, Θεὲ τοῦ ἐλέου,
μετ' ἀνάπαυσιν ὅτι γλυκεῖαν
τὴν ζωὴν μοι χαρίζεις ἐκ νέου.

Ἀλλὰ δὸς νὰ διέλθῃ ὁσίως,
καὶ τὸν Σὸν νὰ πορεύηται δρόμον,
καὶ νὰ ᾔνῃ τῶν Θεῶν Σου νόμων
ὕπηρέτης ὁ ὅλος μου βίος.

Ἀπὸ πάντων κακῶν καὶ κινδύνων,
ἀγαθὲ, φύλαττέ με καὶ σκέπε,
μέ πατρός δ' ἐπιείκειαν βλέπε
ἂν εἰς σφάλμα φανῶ ἀποκλίνων.

Εὐσεβείας, συνέσεως λύχνος
δὸς νὰ καίῃ ἀσβέστως ἐντός μου,
καὶ ἀπάλειψον, πάτερ τοῦ κόσμου,
ἀπ' ἐμοῦ ἀμαρτίας πᾶν ἔχνος.

Ἀντὶ δώρων τῆς τύχης πλουσίων,
ἀρετῆς θησαυρὸν δός μοι μᾶλλον,
καὶ ἀγάπην θερμὴν τοῦ πλησίον,
τὸ καλὸν νὰ μ' εὐφραίνῃ τῶν ἄλλων.

Οὐρανίαν κατάπεμψον δρόσον,
τῆς ψυχῆς καταστέλλων τὴν δίψαν,
καὶ ἂν φλόγα τὰ πάθη ἀνῆψαν
ἐν αὐτῇ, σβέσον ταύτην, καὶ σῶσον.

Δὸς, Θεέ, ν' ἀπολαύσω εὐγνώμων
τῆς ζωῆς τὰς χαρὰς καὶ ἀνέσεις,
καὶ παιδρὸς, ἔταν Σὺ μέ καλέσης,
νὰ βαδίσω τὸν ἔσχατον δρόμον.

